

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **D. D.**, narozený X
státní příslušnost Y
trvale bytem Z
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, 331 65 Tis u
Blatna

proti
žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Opočíněk 57, 530 0 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 8. 2021, č. j. X, ve věci zajištění cizince za
účelem správního vyhoštění,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou v záhlaví specifikované rozhodnutí, kterým žalovaná rozhodla podle § 124 odst. 3 ve spojení s § 125 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), o prodloužení jeho

zajištění za účelem správního vyhoštění. Původně byl žalobce zajištěn na základě rozhodnutí žalované ze dne 24. 2. 2021, č. j. X, doba zajištění byla stanovena na 90 dní od okamžiku omezení osobní svobody, ke kterému došlo 23. 2. 2021. Doba zajištění byla dále prodloužena rozhodnutím ze dne 20. 5. 2021, č. j. X o 90 dnů. Napadeným rozhodnutím byla doba zajištění prodloužena o dalších 60 dnů.

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v žalobě předně namítal nezákonnost prodloužení zajištění, protože účel zajištění nemůže již být naplněn. Z důvodu průtahů na straně Velvyslanectví Y nebylo možné správní vyhoštění uskutečnit v době 180 dnů, proto policie přistoupila k výjimečnému zajištění podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Velvyslanectví Y si k ověření totožnosti žalobce za účelem vydání náhradního cestovního dokladu vyžádalo konzulární pohovor s ním, přičemž v současnosti žalovaná s velvyslanectvím domlouvá formu tohoto pohovoru. Celý proces zajištění náhradního cestovního dokladu je tedy stále v běhu a nelze předem stanovit, kdy bude doklad vydán. Žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž musí žalovaná v odůvodnění rozhodnutí uvést harmonogram dalších úkonů ve věci a kvalifikovaný odhad jejich časové náročnosti.
3. Žalobce namítal, že žalovaná ve spolupráci s Ředitelstvím služby cizinecké policie odeslala žádost o zajištění náležitostí k realizaci správního vyhoštění dne 22. 3. 2021, tedy až měsíc po zajištění žalobce. To považuje žalobce za neodůvodněný průtah ve věci. Velvyslanectví Y následně oznámilo, že totožnost žalobce lze ověřit pouze tehdy, disponuje-li žalobce alespoň kopií svého dokladu nebo prostřednictvím elektronického systému RCSM, k čemuž je zapotřebí daktyloskopická karta. Nová žádost obsahující daktyloskopickou kartu byla velvyslanectvím odeslána až začátkem května 2021. Žalobce považuje za pochybení žalované, že daktyloskopickou kartu nepřiložila již k první žádosti o součinnost, když jí z úřední činnosti muselo být známo, že jde o obvyklý postup při ověřování totožnosti. Žalobce z toho dovozoval, že žalovaná nevyvinula řádné úsilí ve smyslu § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Proto je rozhodnutí o prodloužení zajištění nad 180 dnů nezákonné.
4. Stanovenou dobu prodloužení 60 dnů žalovaná odůvodnila příliš obecně; je sice uveden výčet dalších úkonů nutných k obstarání náhradního dokladu, chybí již však odhad jejich časové náročnosti. Zcela pak chybí odhad časového rámce dalších kroků, které budou následovat, jestliže se žalobci podaří obstarat náhradní doklad, a to i s přihlédnutím k pandemii covidu-19 a s ní souvisejícím omezením. Proto žalobce namítl nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů ve vztahu ke stanovení doby prodloužení zajištění.
5. Žalobce závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Shrnutí vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že správní spis obsahuje úřední záznamy o zkoumání důvodů k zajištění i komunikaci s Ředitelstvím služby cizinecké policie se zpětnou vazbou o úkonech a o komunikaci s Velvyslanectvím Y. V napadeném rozhodnutí jsou velmi podrobně popsány úkony, které je třeba provést, včetně řádného zdůvodnění nezbytnosti prodloužit zajištění a odůvodnění, že realizace vyhoštění je stále možná.

7. Žalovaná závěrem navrhl, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl za splnění podmínek § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez nařízení ústního jednání, neboť to účastníci nenavrhli a soud to nepovažoval za nezbytné.
9. Žaloba není důvodná.
10. Podle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *„[p]oline je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud*
- a) je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek,*
 - b) je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání,*
 - c) cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění,*
 - d) cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, nebo*
 - e) je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.“*
11. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že *„[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“*
12. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *„[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. (...)“*
13. Podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců platí, že *„[p]olicie je oprávněna prodloužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.“*
14. Ze správního spisu krajský soud konstatuje, že žalobce byl dne 23. 2. 2021 kontrolován hlídkou Policie ČR na silnici I/35 v obci Koclířov, přičemž nedisponoval

žádným vízem, průkazem totožnosti, jiným listinným dokladem ani nebyl schopen prokázat svou totožnost prostřednictvím obrazových záznamů umístěných na elektronickém nosiči. Na základě těchto skutečností bylo žalobci rozhodnutím správního orgánu ze dne 26. 3. 2021, č. j. X, uloženo správní vyhoštění z území EU s dobou tří let, po kterou mu nelze umožnit vstup na území EU. V rámci úkonů spojených s vyhoštěním žalobce zahájil žalovaný prostřednictvím Ředitelství cizinecké policie u zastupitelského úřadu Y v Berlíně úkony směřující k ověření totožnosti žalobce včetně úkonů směřujících k vydání náhradního cestovního dokladu. Vzhledem k následnému zjištění, že zastupitelský úřad Y v Berlíně ověří totožnost a vydá náhradní cestovní doklad pouze v případě, že žadatel disponuje alespoň kopií dokladu totožnosti, čímž žalobce nedisponuje, požádalo Ředitelství cizinecké policie o ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu skrze elektronický systém RCSM Y s připojením daktyloskopické karty žalobce. Vzhledem ke stále probíhajícím úkonům k ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu, což je nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, vydal žalovaný žalované rozhodnutí, kterým zajištění za účelem správního vyhoštění žalobce prodloužil o 90 dní a následně – nyní napadaným rozhodnutím – o dalších 60 dní.

15. Pokud jde o následný průběh správního řízení, rekapituluje krajský soud následující:

- dne 24. 2. 2021 bylo vydáno rozhodnutí o zajištění na dobu 90 dnů od 23. 2. 2021 (č. j. X),
- dne 2. 3. 2021 požádala žalovaná Ředitelství služby cizinecké policie o zjištění totožnosti a zajištění cestovního dokladu,
- dne 2. 3. 2021 požádala žalovaná Ministerstvo vnitra – Odbor azylové a migrační politiky o závazné stanovisko k existenci důvodů znemožňujících vycestování cizince,
- dne 2. 3. 2021 byl žalobce umístěn do karantény z důvodu kontaktu s osobou pozitivní na virus SARS-CoV-2,
- dne 10. 3. 2021 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k tomuto dni nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění náhradního dokladu,
- dne 10. 3. 2021 obdržela žalovaná kladné závazné stanovisko Ministerstva vnitra k možnosti vycestování žalobce,
- dne 24. 3. 2021 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k tomuto dni nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění náhradního dokladu,
- dne 26. 3. 2021 bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a současně byla stanovena doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 3 let, neboť žalobce pobýval na území České republiky bez platného cestovního dokladu a platného oprávnění k pobytu,
- ve dnech 21. 4. 2021, 4. 5. 2021 a 17. 5. 2021 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k těmto dnům nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění náhradního dokladu,

- dne 17. 5. 2021 sdělilo žalované Ředitelství služby cizinecké policie, že probíhá prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí komunikace se zastupitelským úřadem země původu žalobce ve Spolkové republice Německo; z komunikace vyplynuly specifické podmínky, za kterých země původu vystavuje svým občanům náhradní cestovní doklady – jedná se o zdlouhavý proces, dle zkušeností může trvat i 5 měsíců,
 - rozhodnutím ze dne 20. 5. 2021, č. j. X bylo zajištění žalobce prodlouženo o 90 dní; toto rozhodnutí napadl žalobce u zdejšího krajského soudu žalobou, která byla rozsudkem ze dne 18. 6. 2021, č. j. X, zamítnuta,
 - ve dnech 10. 6. 2021, 25. 6. 2021, 12. 7. 2021, 27. 7. 2021, 9. 8. 2021 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k těmto dnům nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění náhradního dokladu,
 - dne 9. 8. 2021 sdělilo žalované Ředitelství služby cizinecké policie, že probíhá prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí komunikace se zastupitelským úřadem země původu žalobce ve Spolkové republice Německo; vzhledem ke zdlouhavosti procesu nebude možné realizovat správní vyhoštění žalobce ve lhůtě zajištění, tj. do 21. 8. 2021,
 - dne 19. 8. 2021 vydala žalovaná napadené rozhodnutí.
16. Krajský soud – vázán rozsahem žalobních námitek (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) – se v řízení zabýval předně otázkou naplnění podmínek § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců a přezkoumatelností rozhodnutí v otázce doby prodloužení zajištění.
17. Žalobce vznášel námitky k otázce doby prodloužení zajištění. V nedostatku odůvodnění této otázky spatřoval žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud se tak nejprve musel zabývat právě touto námitkou, neboť případná nepřezkoumatelnost by napadené rozhodnutí bez dalšího vylučovala z věcného přezkumu. Krajský soud však tuto námitku neshledal důvodnou. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná na str. 3 zdůvodňuje, proč rozhodla o prodloužení zajištění o 60 dnů – očekává, že v této době proběhne avizovaný konzulární pohovor a že Ředitelství služby cizinecké policie obdrží od Velvyslanectví Y informace o ověření totožnosti žalobce včetně náhradního cestovního dokladu. Poté bude nutné zajistit podklady pro zajištění leteckého nebo pozemního spoje k zajištění přepravy a realizaci správního vyhoštění. Krajský soud tak konstatuje, že rozhodnutí žalované je v otázce doby zajištění přezkoumatelné, neboť zvolená doba zajištění je racionalizována výčtem úkonů, které je třeba ve věci učinit.
18. Pokud žalobce namítal chybějící výčet a odhad časové náročnosti dalších úkonů směřujících k realizaci správního vyhoštění, které budou následovat, jestliže se žalobci podaří obstarat náhradní cestovní doklad, krajský soud konstatuje, že ani tyto chybějící údaje nezpůsobují nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud je toho názoru, že jsou-li důvodem prodloužení zajištění důvody popsané v § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, pak je relevantní v odůvodnění rozhodnutí popsat právě ty očekávané úkony, které nutnost prodloužení zajištění bezprostředně vyvolávají. K tomu srov. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců: „[j]e-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění...“ Nezbytnost prodloužení zajištění v posuzované věci vyvolává pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, spočívající ve výše již popsaných úkonech směřujících k ověření totožnosti žalobce a zajištění náhradního

cestovního dokladu; právě tyto úkony jsou pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí popisovány.

19. Důvodnou krajský soud neshledal ani námitku nesplnění podmínek aplikace § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Právě zmíněné ustanovení stanoví možnost prodloužení zajištění až nad základních 180 dnů podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců za splnění následujících podmínek.
20. Předně (i) vyhoštění cizince musí být *uskutečnitelné v době trvání zajištění*. Tuto podmínku považuje krajský soud za splněnou. Nelze v této souvislosti přehlédnout ustálenou judikaturu, týkající se rozsahu zkoumání otázky realizovatelnosti účelu v řízení o zajištění, která vychází z teze, že řízení o zajištění je ve vztahu k řízení, jehož předmětem je samotný účel tohoto zajištění, subsidiární. Jinak řečeno, žalovaná napadeným rozhodnutím nerozhodovala o správním vyhoštění, ale toliko o zajištění za účelem správního vyhoštění. Za tímto účelem postačuje „*učinit si úsudek o tom, zda je správní vyhoštění, vycestování nebo předání cizince alespoň potenciálně možné*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010–150). Z obsahu správního spisu přitom vyplývá, že realizace správního vyhoštění není *a priori* vyloučena, pouze je pozdržena nutnými administrativními úkony.
21. Dále (ii) musí probíhat proces *získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění*. I tato podmínka je v posuzované věci splněna, o čemž z obsahu správního spisu neplyne jakákoliv pochybnost. K realizaci správního vyhoštění je třeba žalobci obstarat náhradní cestovní doklad, neboť žalobce se při svém zadržení žádným dokladem neprokázal; proto je také třeba cestou zastupitelského úřadu ověřit jeho totožnost, neboť prozatím se pracuje pouze s udanou totožností žalobce.
22. Dále (iii) musí policie v procesu získávání nezbytných dokladů vyvíjet *řádné úsilí* k jejich získání. Právě vyvíjení nezbytného úsilí žalobce zpochybňoval; krajský soud však konstatuje, že neopodstatněně. Ze správního spisu – především z průběžných záznamů o zkoumání důvodů zajištění – je patrné, že žalovaná průběžně zjišťuje, zda věc dále postupuje; zřejmé je, že zastupitelský úřad si k ověření totožnosti vyžádal provedení konzulárního pohovoru s žalobcem a Ředitelství služby cizinecké policie se zastupitelským úřadem dojednává způsob a formu provedení tohoto pohovoru. Namítal-li žalobce, že policie ke své první žádosti o zajištění náležitostí k realizaci správního vyhoštění nepřiložila daktyloskopickou kartu, krajský soud připouští, že se sice mohlo jednat o procesní pochybení, toto však nedosahuje takové intenzity, aby to mohlo vést k negativnímu závěru o vyvíjení řádného úsilí policií.
23. Konečně (iv) musí docházet ke *zpoždění ze strany třetích zemí*. I tato podmínka je ve věci splněna. Proces zajištění náhradního cestovního dokladu se uskutečňuje komplikovanou cestou přes Ředitelství služby cizinecké policie, Ministerstvo zahraničních věcí a zastupitelský úřad země původu v Berlíně (země původu nemá v ČR konzulární ani diplomatické zastoupení). Tento komunikační řetězec – již sám o sobě – způsobuje ve věci pochopitelné zdržení. Navíc ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie plyne, že komunikace se zastupitelským úřadem je velice zdlouhavá. Je tedy nepochybné, že dochází ke zpoždění z důvodů ležících na straně zastupitelského orgánu třetí země.

VI. Závěr a náklady řízení

24. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 13. září 2021

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce